

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Statuta prouincialia et synodalia ecclesie Colonie[n]sis (Köln)

Colonie, 29. IX. 1492

Jte[m] delcaratio sup[er] mo[do] p[ro]ba[n]di et [con]standi de iniurijs
illatis p[er]sonis ecclesiastic[is] ecclesijs et monasterijs [contra] suos
iniuriatores p[ro]cedere vole[n]tib[us] [...] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30901

Statuta Walrami. xxxviij.

Alramus, scilicet. Alias statuta synodalia edita per bone memorie Henricum nostrum predecessorem super tonsuris et vestibus clericibus in aliqua sui parte in nostris statutis synodalibus declarauimus et extendimus ad eos qui barbas statum clericalem non decentes nutriunt. Necnon ad eos qui habitudina in locis in quibus beneficia tenent exercere additis subtractis et mutatis quibusdam sicut hec in istis nostris statutis plenius continentur. Quia vero nonnulli in penas horum statutorum ex suis incidentibus delictis quasi parum imo nihil reputata a nostro officiali a suspensionis interdicti et excommunicationis sententiis in eisdem statutis prolatas quas incidunt absolutiones petere et impetrare sic etiam quod quasi ex huiusmodi facti impetratione reciditare continue in penas sententiarum huiusmodi non formidant et prefatas sententias vultu duntaxat officiali nostro ne de cetero eos qui in tales sententias suspensionis interdicti et excommunicationis prolapsi fuerint ab huiusmodi sententiis absoluerent presumat omnia solemnitate iuris que canitur quod tales absoluiti non sunt sine cautione iuratoria prestata de parendo mandatis ecclesie. Et postquam tales presertim canone eis in virtute huius iuramentum iungatis quod de cetero ab his propter que has inciderunt sententias abstinere et aliter quam premissis obseruatis per omnia predicta sic ligatos absoluendi a sententiis huiusmodi a predicto officiali nostro totales adimimus potestatem. Datum anno domini. M. ccc. xxxv. die dominica Inuocavit.

Declaratio super modo probandi et extendendi de iniuriis illatis personis ecclesiasticis et monasteriis contra statuta provincialia ecclesie Soloniensis.

Alramus dei gratia sancte Coloniensis ecclesie archiepiscopus sacri imperii per Italiam archicamerarius.

Luz olim bone memorie Engilbertus noster predecessor in primo capitulo statutorum tunc synodalium quod intulit contra eos qui manus in clericos vel personas ecclesiasticas iniiciunt temere violentas quosdam probandi modos per quos seu quorum alterum ad minus probari constare deberet de iniectioe huiusmodi violenta ad hoc quod predictum statutum contra eos editum seruaretur expresserit sub his verbis scilicet Luz de iniectioe huiusmodi constitutur per facti euidentiam vel publicam famam vel aliam fidei coram loci ordinario facti endam per iuramentum iniuriam passi. si fuerit persona honesta et fide digna aut per testes etc. Et in statutis subsequentibus que de iniuriis personarum ecclesiasticarum ecclesiarum ac monasteriorum et rerum ecclesiasticarum seu ad eas vel ad ea pertinentium faciunt mentionem modos probandi non expresserit et contestandi in huiusmodi tamē statutis fidei probandi et contestandi modi per multa tempora puta per quadraginta annos et amplius necdum huiusmodi statuta existentibus synodalibus verum postquam per bone memorie Henrici predecessoris nostri in provinciali concilio congregato auctoritate et consensu huius provincialis concilii ad ipsarum nostrarum provinciam in omni forma modo ac clandestinis et tenoribus et penarum adiectis et conditionibus suis fuerit extensa et provincialia facta usque ad hec tempora sint obseruati a nostris subditis pacifice et quiete. quia tamen ad nos notiter deuenit apud nonnullos in dubium reuocari an hec subditorum nostrorum obseruantia ex eo quod predicti modi probandi in prefato primo capitulo duntaxat expressi sunt. sint de iure hactenus obseruata et in antea obseruanda. Nos minime ambigentes ut ecclesiasticis personis ecclesiis et monasteriis earum rebus contra multiplices iniurias

nas que frequenter ipis et multipliciter
 irrogantur celeri subueniret remedio.
 nec ipos pdecessores nros in hac pre in
 oditi iniuriatorz ad pbationes aliquas
 in qbus prius ad celere nō posset ve
 nire remediū, oppressorum remittere vo
 luisse et ob hoc eodē pbādi modos et
 cōstandi. cū eadē sit ratio primi et omni
 um subsequētiū statutoz, et si quodāmo
 do nō expresserint fieri debere eorundē
 pdecessoz nroz fuisse absqz dubio volū
 tate, auctē igit pntis statuti de cōsilio z
 consensu dilectoz in christo capli et pla
 torum nroz decernimus dicimus et
 declaram⁹ iuris obseruatiā pdictā rō/
 nabile ac intentioni pdictoz cōdētiū
 correspondētē, z ita debere a nris sub
 ditis sine pdictione qlibz absqz dubitat
 rōis scrupulo de cetero obseruari. Da
 tū āno dñi. M.ccc. xxv. in vigilia beati
 remigij.

Cōtra iniquos malefactores appēden
 tes tedas añ domos seu curtes hoim a/
 lijsqz vijs z modis eis cōminātes iposqz
 p hoc grauitē exactionātes.

Walramus Quedā in his ptib⁹
 put apd oēs notoriz ē abusus
 inoleuit. q qdā iniquitat. filij duz
 ab aliqb⁹ qz sibi in aliquo iniuriatos a/
 liqn. aut alias obnoxios cōfingūt aliq p
 deū et iusticiā nitūtur fallaciter extor/
 quere. ad sacerdotes aliqs accedūt qui/
 bus pdicūt q sub sacramentalis pfessi/
 onis titulo exponere desiderēt aliq eis/
 dem. ipis postea cōmittēdo. q ipi sacer/
 dotes absqz illoz noim expōsiōe seu cer
 ta dnoatione his quos sibi iniuriatos
 seu obnoxios sic cōfingūt. dicāt q aliq
 deuenērūt ad ipos sacerdotes q ipis di/
 xerint q qn ipi pdictis iniquitatis filijs
 certas pecuniarū summas p tales pre/
 sbyteros trāsmittāt eoz curtes grangi/
 as seu domos volēt incēdio deuastare.
 aut tedas quasdā eoz portis seu hostijs
 clam appendunt. in signuz q domus tā

les grangias seu curtes cōcremare appo
 nāt. quin fm eozum voluntatem aliqs
 summe pecunias eis soluāt z denuo ad
 ipos accedunt presbyteros eis suum in
 hac pre dicentes propositum. his quoz
 portis aut hostijs tedas appēderāt per
 ipos presbyteros indicādum sub sacrā/
 mentalis cōfessionis nomine vt ē dictū
 Nonnulli etiā presbyteri nimia simplici
 tate imo vera detenti ignorāte cecita/
 te sub cuiusdā pietatis et monitiōis fa
 ciende velamento. tales iniquitatis filios
 circa talia audiūt z eozum sic sibi relata
 eo q hmōi scelerati asserunt se talia sub
 sacramentalis cōfessionis titulo dicere
 ipis presbyteris sub hoc cōfessionis sa/
 cramentalis titulo recipiūt et se debere
 recipere estimāt et ea vltorius absqz illo/
 rum sic cōfidentū noim expōsiōe aut
 designatione apud illos a qb⁹ sic ipi ex
 torquere cupiunt. exponūt et frequēter
 sic ab innocijs pecunie extorquentur z
 sceleratis et noijs assignant. **C**etero
 rea qd magis pnicie sum exēplo ē z gra
 uius dolendum de quibusdā audiuim⁹
 sacerdotibus q aliqn et si nullus eis ta
 lia dixerit seu etiā aliqs tedas aliquo/
 rum portis seu hostijs nō appenderūt p
 se tedas hmōi appenderunt alios hoc fe
 cisse z sibi huius sacramentalis titulo. cō
 fessionis titulo retulisse neqter confin/
 gentes z sic aliquando pecunias extor/
 serunt. Nos itaqz ne tales homines pe
 riculosi de sua cōmodū reportēt nequitia.
 eozum qntuz possumus malicijs oc
 currere cupiētes de nri capituli cōsilio
 et consensu hoc fieri de cetero auctori/
 tate pntis statuti omnimode phibem⁹
 monentes vnuersos presbyteros nre
 ciuitatis z diocesis ne si qua sibi talia
 occurrerint sub titulo huius sacramen/
 talis confessionis recipiāt sicut nec re/
 cipere possunt. cum talis cōfessio p quā
 expresse apparet nedum cōfidentē velle
 aliquo modo a peccato abstinere. verum
 plane intēdere peccati flagiciū ppetrā